

● לא כדאי לראות
* לא חשוב לראות
** אפשר לראות
*** רצוי לראות
**** חובה לראות

הולנדי

סרטים חדשים

רומיאו ויוליה (אלנבי תל-אביב)
מחזהו המפורסם של שקספיר על שני הילדים אהבים משתי המשפחות היריבות בוינסטון, שצילמה על-ידי האיש (פרנקו זפירלי), שהצליח להפוך מחזה אחר של שקספיר (אילוף הסודרת) לסרט עליו ומלא אוויר רה. על סרטו השקספירי השני, רומיאו ויוליה הושמעו כבר על-ידי מבקרי העולם כל היצירות שבעולם, כבר נאמר עליו ש"הוא כישלון מוחלט, מכל הבחינות, וכבר נאמר עליו שהוא יצירת מופת, מכל הבחינות, ואין בריחה אלא ללכת, לראות, ולשפוט לבד.

סרטים אחרים

* **התשוקה ליד** (ארמון דוד, תל-אביב) בחורה הולדה במחלה ממארת מתאהבת בגבר, נישאת לו ומנסה לנצח את המחלה בעזרת האהבה והחיים. הצלחה או לא הצלחה? זה מתברר, כמובן, רק בסוף.
* **הכותל בירושלים** (נת תל-אביב) מלחמת היהודים במאה העשרים על-ידי הרבה יומנים דוקומנטריים, וכישרון של במאי דוקומנטרי גדול. פרדריק רוסיף.

*** **יומנה של הדרנית** (ארמון ירושלים) לואי בוננאי לוקח חלק חברתי ועורך בו ביקורת גאנית, מלאת כוח והומור. עם ז'אן מורו.

*** **תינוקה של רוזמרי** (חן ירושלים) אחירת בלהות בלב נירירק ב"יתו של זוג צעיר העומד להביא ילד לעולם. רומן פולונסקי משחק מישחק נועז מאוד עם המציאות והעל-מציאות בעזרתה של מיה פארו וג'ון קאכבני.

*** **השבוייה** (פאר תל-אביב) היאור של מישחק אהבה פרברסי, הגובל בשיגעון ובמחמת, המתנהל בין שלושה אנשים. מישחק מצויין. (לורן טרצ'יף, אלוזבט ווינר). צילומי צבע עשירים הפלאי.

טוניזיה

ביום המישי 15.5.69, בשעה 18.30 נהל ויכות על: ערבית ספרותית או מדוי ברת. ישתתפו מיספר סופרים ערביים. ב-19.30 יחזור תיאודור ביקל ויומר בקולו חסר הרגש, שירי-עם שהוקלטו ב"עת ביקורו האחרון בארץ. ב-20.15 שוב מטע אל העבר. הפעם על הנערות שהאי-שימו בני עירה שלוחים כמכשפים שקש-רו קשר עם השטן. ציד המכשפות בטאלס של שנת 1962, היווה כזכור גרעין למח זהו של ארתור מייקר שלחם במקר-תיום, במסחה של עליה מימים עברו. ב-20.40 חידון בידעת הארץ, בעריכת אורי דביר המוקדש הפעם לירושלים. ב-21.30 נביט לחדשות.

תיאטרון

* **וולפונה** (הבימה) עיבודו של סטפן צווייג, ליצירתו של בן ג'ונסון, אינו מחזה רב-ערכים (אמנותיים, רעיוניים ו/או אחרים) המצדיקים ומסכי-רים העלאתו, במיוחד כפי שהוא מועלה בשנת '69 על-ידי תיאטרון בעל תואר "לאומי" (ובקרוב "ממלכתי"). זוהי סאי-סירה קהה על רודפי-בצע ומעתי משפט, שלא עמדה במבחן הזמן. הבימוי של דויד ויליאם לא גמל את מישא אשרוב (כוולפונה) מן המונטוניות ה-קולניות הסרת הניואנסים, המציגת את דרך מישחקו, לא הפריע לנסים עזיקרי (כמוסקו). למשור בתושים כנבל אמיתי, ולרפאל קלצ'קין ליצור דמות מעוצבת היטב (בטיפיטה של הפרוה) של מלוה לריבית, נוסף וערום. התרגום העברי אבי ריק, התפאורה חוסה ומכוערת. הקטעים

בהם היא מוחלפת, ברעש בלתי-מוצדק, באור מהבהב, (כקרן-אור ראינועית, מה חים בדיחה השייכת למחזה אחר), והפ-ניות אל הקהל, אינן מוצדקות ומעידות על חוסר עקביות בבימוי.
* **ליזיסטרה** (התיאטרון הקאמרי) מיצירתו של אריסטופאנס

מים הרגיל לתיאטרון הישראלי הממוסד.

בידור

* **שא, שא, דער שרם** (התיאטרון הסאטירי ביידיש) ג'ייט...

הצגת השבוע

לוי וגרונין ב"סולמון גריפ"

* **תעודי סולמון גריפ** (התיאטרון הפתוח). לגברת אחת יש בעל. הוא חולה. הרופא רר שט לו גלולות, שהוא מסרב להשתמש בהן. העניין נמאט לאשה החלשה, ה-מעמידה פני חולה וניגשת להיבדק אצל הרופא. כמובן שהיא נשארת אצלו. הם מתחתנים.

האיש ואחיו האידיוט מתכננים לח-טוף את האשה. תחת זאת חוסף הרר פא את האח והופכו לעוורו. בסוף ה-איש מת; אך לא לפני שאשטו ובעלה הרופא מספיקים לאמץ אותו כבנם. זוהי תמצית עלילת מחזהו של הנרד-לויין.

כפי שכמעט ניתן להסיק מה-טוכן דלעיל, מדובר במהתלה נחמדה שיכולה היתה להוות בסיס לאופרה-בופה, או לכל היותר לאופרה קונד-סית. מה גם שלאי ש קוראים סלומון גריפ (חה), לרופא קוראים ויקטור כרמלי (חה, חה), לומר שעורך לרופא ולאשת האיש את טקס החתונה, ול-סולמון גריפ עצמו, את טקס האשכבה קוראים גלכטה (חה, חה, חה), שם האשה פרציפולוכא (חה, חה, חה), ולאחי האידיוט קוראים סתם יושוע, על מישחק עקיבא, זלמן או קלמן (חה, חה, חה, חה).

הדל נאמן התייחס לחומר של לויין בהשיבות יתירה. בבעות סבון יש ל-טפל בקצב הרבה יותר מזורד ורצחני, אחרת התוצאה מייגעת, על-יף קונד-סיתה המשעשעת, איאלו בדיחות חביבות ומישחקי-לשון מבריקים. כדאי גם לצייץ כי מאחר ולכל אחד מבין חמש דמויות המחזה של לויין יש בעייה משלו, חייב הוא לפרסמה ברבים. וה-דרך הטובה ביותר לעשות זאת היא פשוט לפצוח בזמר. כן, חנוך לוין חיי-בר גם פיומנים. חלק מהם משעשעים, חלק פחות וחלק סתם דביליים.

רחל לוי כפרציפולוכא, האשה הק-סנה והחלשה (אפשר לכנות אותה סתם

"פרצי") היא היחידה שהצלחה לא-הוזדהות עם תפקידה ולבצע אותו ב-מידה רבה של חיצוניות מחוייכת, מי-לושט ומשכנעת, ממש כפי שיש ל-שחק ביצירה כמו שכתב לויין שדמיו-תיה עלובות ומאיוונטיות. לפנינו שחי-קנית צעירה ובשלה שתוין פניה מזכי-רים לעיתים את ז'אן מורו, כוכבת הקולנוע הצרפתית. **ישראל גרונין** הפרזי פה וסם, אך גם הוא תפט בדי-יוק כיצד יש לבצע דמות מרטוטית-כד"ר כרמלי, עורה לו לא במעט התל-בושת המסוגגנת של **מתי גרינברג**.

חום שליט כיהושע, אחיו האיד-יוט של סלומון גריפ, עשה מאמצים כנים להיראות אידיוט, אך מאמציו היו קטנים מדי. **רמי קול** כומר גלכטה, שיי-חק וזימר בצורה מופרזת, רצינית מדי.
הדל נאמן עצמו בתפקיד הראשי, התייחס אל הדמות בשיא הרצינות, שי-חנה מן המיסגרת הכללית של ההצי-גה, לעומת זאת דווקא בביצוע הפיד-מונים הפנין נאמן ביטחון ודרך ביצוע שלא היו מביישים שום פיומנאי ב-קברט סאטירי מעולה (וכדאי שיתר ה-משתתפים ילמדו בעניין זה פרק מ-נאמן).

יכול להנחות ערב מבדר בהיכל התרבות בלי כל חשש שהקהל יורוק אותו מן ה-במה. כל זאת כמובן בתנאי שהקהל יהיה "שלו", שהקהל יבין אותו. כי כדי ליה-נות מהופעתו של דויגן יש להבין יידיש, אחרת זה אבוד. וביידיש הוא שוחה כדג במים. התוכנית החזשה שלו (שא, שא, - השלום בא...) מורכבת כרגיל ממנוולר-גים, בדיחות, מערכונים ופיומנים. החומר ברובו הגדול (מלבד מיספר בדיחות על-חשבון הרוסים והבריטנסט מסויימים) רדוד למדי, ולוא תורגם לעברית ספק אם היה מעלה חיוך. כאחר **ישומאכר** הדל להופיע ליצורו של דויגן עוד לפני מותו, מופיעים כאן מיספר שחקנים המצליחים בקושי לא להסתוכך בצילו, במיוחד הקר-מיקאי **זיגמונד סאוויץ** (בקטע יידישע געשעפט), והשחקנית הצעירה והיפה **אלי-בלה** (בקטע עזרת בו היא מפגינה שלי-טה ב"יידיש מורחית"). **סוניה שפטיק** היא שחקנית דרמאטית, והופעתה כאן מהר-ססת למדי. המחול המורחי ושירי הש-מאלץ ביידיש (שבחלקם תורגמו מעברית וביידיש הם מקבלים את המימד האמיתי שלהם ומהווים מס לקהלו הישראלי של דויגן, ולתיירים).

מוסיקה

*** **פסטיבל למוסיקה** (אבו גוש - קריית יערים) מיפעל מיוחד במינו שבראשו עומד המוסיקאי **זיגו שטרמן**. זו הפעם ה-12 שניתן יהיה לשמוע יצירות מוסיקאליות שטרם הוש-מעו בישראל. בין המשתתפים (העושים מלאכתם בהתנדבות), המנצח ד"ר **פאול שטייניץ** והמקהלה של חברת באך מ-לונדון. יושעו מיצירותיהם של י. ס. כרך, **פראנץ שוברט**, ז. א. מר-צרט, **אנטון ברוקנר**, הנר סורסקי, מקס רגר, **היינריך שיק**, בנימין בריטן והישראלי פאול בן-יהיים.

תערוכות

* **פטר פרוקש** (גלריה הדסה קלצ'קי, תל-אביב). צייר נוסף מבני אס-כולת "הריאליזם הפנטסטי" מתינה מציג 23 ציורים ו-20 רישומים, המזכירים את **ברויגל הזקן** ו**בירונימוס בוש**. פרו-קש בן 34 גויס על-ידי בעלת הגלריה, כששתהה בחינה לרגל הופעת הבימה שם. חלק מן הציורים לא הוצגו בתערוכות

"אפרודיזיה" של פטר פרוקש

קודם לכן. לעומת זאת לא מוצגים ארבעת הציורים המקשטים את עטיפת הקאטאלוג - כי שום חברת-ביטוח לא היתה מוכנה לשכסם נגד נזקי-מלחמה, ואילו האספן-בטח את הציורים לא היה מוכן להש-אילם ללא ביטוח.

שמעון דויגן הוא אחד הקומיקאים ה-מבריקים של הבמה הקלה - הסאטירית. הוא יודע להגיש מנוולוג בהן יהודי שהר-בה מנחים ישראלים לא נתברכו בו. הוא מספר בדיחות בחסד, ללא פגיעה בטעם הטוב, וירידה אל טעם הקהל הרע. דויגן

* **שש וטראנס** (המודעון) הלאומי, רחוב שלמה המלך תל-אביב) שני מערכונים בלתי-לאומיים, כתובים ומבויימים על-ידי **יוסף מונדי**, בחיספוס אך בנות תיאטרלית רבת-עוצמה. האשה התקועת במערכון הראשון סכין בגבו של הצעיר, ושרהביטחון הרוצח צלמת חבלנית לא לפני שניסה לשכב עימה במערכון השני, יגרמו אינחוחת לא רק לחסדי תנועת ארץ ישראל השלימה, אלא אף לקהל הת-